

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Косової Людмили Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII

м. К и ї в
24 квітня 2018 року
№ 128-1(І)/2018

Справа № 3-92/2018(4396/17)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича,

розглянула питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Косової Людмили Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Косова Л.М. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України

(конституційності) статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889).

Косова Л.М. просить визнати неконституційним Закон № 889 повністю, однак оскаржує лише його статтю 90, згідно з якою пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“, оскільки, на її думку, зазначена норма була неправильно застосована в ухвалі Харківського апеляційного адміністративного суду від 30 травня 2017 року.

Неконституційність статті 90 Закону № 889 автор клопотання обґрунтовує тим, що в ній, на відміну від статті 37¹ Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII (далі – Закон № 3723), не передбачено можливості перерахунку пенсій, призначених державним службовцям, у зв’язку з підвищенням заробітної плати працюючим державним службовцям.

Суб’єкт права на конституційну скаргу стверджує, що дія статті 90 Закону № 889 поширюється тільки на ті правовідносини, які виникли після набрання цим законом чинності, а відносини Косової Л.М. з управління Пенсійного фонду України в Московському районі міста Харкова виникли у 2008 році – з моменту призначення їй пенсії за віком як державному службовцю. Автор клопотання вважає, що застосування судом апеляційної інстанції статті 90 Закону № 889 до перерахунку пенсії, призначеної до набрання чинності цим законом, не відповідає частині першій статті 58 Конституції України.

Косова Л.М. вказує, що статтею 90 Закону № 889 скасовано перерахування пенсій державним службовцям у зв’язку з підвищенням заробітної плати працюючим державним службовцям та звужено її право на соціальний захист як державного службовця, що не відповідає статті 8, частині третій статті 22, статті 46, частині першій статті 58, статті 64 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункту 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, зокрема, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме закон (його окремі положення) обмежує чи порушує її конкретне конституційне право, та обґрунтувати, що таке обмеження не відповідає Конституції України (є неконституційним).

У статті 90 Закону № 889 встановлено порядок реалізації права на пенсійне забезпечення державних службовців, однак не врегульовано відносин щодо перерахунку пенсій державних службовців. За своєю суттю зазначене положення є відсильною нормою, яке лише вказує, що пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“.

Керуючись пунктами 1, 6, 12 частини першої статті 92 Конституції України, Верховна Рада України має право встановлювати, змінювати розміри пенсій, порядок, умови та способи їх призначення, у тому числі перерахування пенсій в межах, встановлених статтею 46 Конституції України.

Оскільки стаття 90 Закону № 889 не містить жодних обмежень права державних службовців на пенсійне забезпечення, на яке поширюється дія статті 46 Конституції України, то наведене у конституційній скарзі

обґрунтування неконституційності вказаного положення цього закону є неналежним.

2.2. У результаті аналізу законодавства України щодо перерахування пенсій державним службовцям встановлено, що Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про державну службу“ від 16 січня 2003 року № 432–IV Закон № 3723 було доповнено статтею 37¹, згідно з якою передбачався перерахунок пенсій у зв’язку з підвищенням заробітної плати працюючим державним службовцям, однак така редакція статті 37¹ Закону № 3723 діяла з 4 лютого 2003 року до 1 січня 2015 року.

Крім того, Законом України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII до статті 37¹ Закону № 3723 було внесено додаткові зміни, і відповідно до її нової редакції умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України.

Отже, стаття 90 Закону № 889 не регулює правовідносин щодо перерахування пенсій державним службовцям, пенсії яким були призначені до набрання чинності цим законом.

Косова Л.М., стверджуючи про невідповідність частині першій статті 58 Конституції України застосування судом апеляційної інстанції статті 90 Закону № 889 до перерахунку пенсії, призначеної їй до набрання чинності цим законом, висловлює особисту незгоду з ухвалою Харківського апеляційного адміністративного суду від 30 травня 2017 року.

Однак особиста незгода суб’єкта права на конституційну скаргу із застосуванням певної норми закону, а саме статті 90 Закону № 889 в ухвалі Харківського апеляційного адміністративного суду від 30 травня 2017 року, не може розглядатися як прийнятне обґрунтування неконституційності статті 90 Закону № 889.

Ненаведення Косовою Л.М. аргументів на підтвердження неконституційності статті 90 Закону № 889 вказує на необґрунтованість змісту і вимог конституційної скарги, що згідно з пунктом 4 статті 62 Закону

України „Про Конституційний Суд України“ є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 38, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянки Косової Людмили Миколаївни на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Головатий С.П.

Гультай М.М.

Колісник В.П.